

בראש-סומך
משרד עורכי דין

Adv. Chen Somech
Adv. Eitan Barash
Adv. Tal Somech - Michaeli
Adv. Noa Bruck - Azogui
Adv. Chen Cohen - Shalom
Adv. Ariel Shine
Adv. Keren Kadmi
Adv. Oren Diamant
Adv. Erez Dagan
Adv. Aviv Straschnow
Adv. Pazit Langesner Altar
Adv. Doron Sagi
Adv. Ido Bloch
Adv. Ayelet Somech
Adv. Sivan Bezalel Gal
Adv. Chen Dvir David
Adv. Yarden Sayag - Tobaly

חן סומך, עו"ד
איתן בראש, עו"ד
טל סומך - מיכאלי, עו"ד
נועה ברוך - אזוגי, עו"ד
חן כהן - שלום, עו"ד
אריאל שיין, עו"ד
קרן קדמי, עו"ד
אורן דיאמנט, עו"ד
ארז דגן, עו"ד
אביב סטרשנוב, עו"ד
פזית לנגסנר - אלתר, עו"ד
דורון שאג, עו"ד
ידו בלוך, עו"ד
איילת סומך, עו"ד
סיון בצלאל גל, עו"ד
חן דביר דוד, עו"ד
ירדן סייג - טובלי, עו"ד

2.1.2022

לכבוד
קהל לקוחותינו

שלום רב,

הנדון: תביעת לשון הרע בגין דברים הנאמרים בדיוני מליאת המועצה

סעיף 913(9) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק" או "חוק איסור לשון הרע") קובע שורה של מצבים שבהם "מפרסם" זכאי לחסינות מלאה מפני תביעת לשון הרע. רשימת המצבים המנויה בסעיף 13 לחוק כוללת גם רשימה של פורומים ציבוריים שדברים הנאמרים בהם זכאים לחסינות מלאה, כגון דיוני הכנסת או דיוני הממשלה. כמו-כן, סעיף 913(9) לחוק קובע סעיף סל שלפיו "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי... פרסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או על פי הוראה של רשות המוסמכת לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של הרשות כאמור".

עולה השאלה: האם דברים שנאמרים בדיוניה של מליאת מועצת הרשות המקומית, על-ידי חבר מועצה, בעניין העומד על "סדר היום", הוא בבחינת "פרסום מותר" – כאמור בסעיף 913(9) לחוק? האם דברים הנאמרים במליאת המועצה, ביחס לעניין העומד על סדר היום, הוא בגדר פרסום הנעשה "על פי הוראה של רשות המוסמכת לכך כדין" או "על פי היתר של רשות כאמור"? האם העלאת נושא על סדר היום כוללת בחובה גם "הוראה" או "היתר" לומר כל דבר בעניין? **בית המשפט העליון פסק כי סעיף 913(9) לחוק אינו חל על דברים הנאמרים במהלך דיוני מליאת מועצת הרשות המקומית. המענה המשפטי למצבים אלה קבוע בסעיף 15 לחוק. ואולם, סעיף 15 לחוק, בניגוד לסעיף 13 הנ"ל, אינו מקנה חסינות מלאה, אלא הגנה יחסית הכפופה לכך שהדברים שנאמרו במהלך דיוני המליאה נאמרו בתום-לב.**

בית המשפט העליון (מפי כבוד השופטת דפנה ברק-ארז בהסכמת כבוד הנשיאה אסתר חיות וכנגד דעתו של המשנה לנשיאה עוזי פוגלמן) פסק בשאלה זו בפסק הדין שניתן ברע"א 4244/20 **כרמל שאמה הכהן נ' משה רווח** (2.1.2023).

עדכון - תביעת לשון הרע בגין דברים שנאמרו בדיוני המליאה

נפסק כי "הכוונה שביסוד הסעיף [13(9) לחוק איסור לשון הרע] היא לתת מענה למצבים הרבים שבהם רשות מוסמכת מתירה (או אף מחייבת) לפרסם דבר מה שאלמלא ההיתר או ההוראה שניתנו היה יכול להיחשב לשון הרע". על ההיתר להתייחס בצורה ברורה לפרסום קונקרטי מסוג כזה או אחר. למשל, כאשר משרד הבריאות מפרסם כי תוצרת של חברה מסוימת מסוכן לציבור. הפרסום, המתריע מפני סכנה, עולה כדי לשון הרע. ואולם פרסום זה, הנעשה בקשר עם סמכותו של משרד הבריאות על פי דין, זוכה לחסינות הקבועה בסעיף 13(9) לחוק.

בענייננו, העלאת נושא לסדר היום, מבלי שניתן לדעת מה יגיד הדובר, אינו מקרה שהדובר חוזר על מידע שהרשות התירה או הורתה להפיץ על-פי סמכותה כדין וממילא שהרשות לא הורתה או התירה את הדברים.

אכן, רשימת המצבים המנויה בסעיף 13 לחוק כוללת גם רשימה של פורומים ציבוריים שדברים הנאמרים בהם זכאים לחסינות מלאה, כגון דיוני הכנסת (סעיף 13(1) לחוק), דיוני הממשלה (סעיף 13(2) לחוק), דיונים בפני הרשות השופטת (סעיף 13(5) לחוק) ודיונים בפני ועדות חקירה (סעיף 13(1) לחוק). חסינות זו נועדה להבטיח שיח חופשי וחופש ביטוי מלא בפורומים אלה. ואולם, סעיף 13 לחוק אינו מונה ברשימת המצבים דיונים בפני פורומים ציבוריים אחרים כגון דיונים בפני מליאת מועצת הרשות המקומית וממילא שאין להכיר בחסינות בקשר לפורומים אלה דרך לשונו הכללית של סעיף 13(9) לחוק.

דעת הרוב פסקה כי הפגיעה בזכות לשם טוב, כאשר קיימת חובה בדין לפרסם את הפרוטוקול, עולה על הנדרש. לפיכך, בית המשפט העליון פסק כי פרשנות זו מרחיבה את החסינות הקבועה בסעיף 13(9) לחוק יתר על המידה.

לאור המפורט לעיל, בית המשפט פסק כי המענה המשפטי ביחס לדברים שנאמרו בדיוני המליאה הוא בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. עם זאת, ההגנות שנקבעו בסעיף 15 לחוק אינן מוחלטות, אלא הן מעניקות הגנה יחסית הכפופה לכך שהפרסום נעשה בתום-לב. בהקשר זה, העובדה שנושא הועלה לסדר היום הוא בגדר שיקול שעל בית המשפט לקחת בחשבון בבואו לקבוע אם פרסום נעשה בתום לב או לא. כך, "כאשר דבריו חרגו במובהק מ'סדר היום' של הדיון ולא נאמרו בקשר לנושא שנמצא על הפרק, תישלל ממנו הגנת תום הלב" (פס' 35 לפסק-דינה של השופטת דפנה ברק-ארז).

לסיכום

פסק הדין מחדד את גבולות המותר והאסור ביחס לדברים הנאמרים בדיוני מליאת המועצה. בעניין זה לחברי המועצה ועובדי הרשות המקומית לא עומדת חסינות מלאה, אלא רק בגין דברים שנאמרו בתום לב וביחס לנושא העומד לדיון.

יובהר כי פנייה זו איננה בבחינת חוות דעת מקצועית פרטנית כי אם בגדר מסירת אגרת מידע בלבד.

נשמח לעמוד לרשותכם לצורך הבהרות או השלמות נוספות.

בכבוד רב,

בראש סומך, משרד עורכי דין